

Sygn. akt VI U 118/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący Sędzia Zofia Pawelczyk - Bik

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2020 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 16 stycznia 2019 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 16 stycznia 2019 r. znak: JO/o/045136979 w ten sposób, że przyznaje J. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 20% (słownie: dwadzieścia procent) stałego uszczerbku na zdrowiu;

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 118/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 stycznia 2019 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. przyznał J. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 29 sierpnia 2016 roku w wysokości odpowiadającej 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 14 stycznia 2019 roku ustalił, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej wynosi 10% .

(decyzja z dnia 16.01.2019r. – k. 20 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji J. P. wniosła odwołanie. W uzasadnieniu odwołania podała, że w rzeczywistości jej uszczerbek na zdrowiu jest znacznie większy niż 10%. Odwołująca się wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez określenie wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości znacznie wyższej niż 10%.

(odwołanie – k. 1 – 3)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca J. P. dnia 29 sierpnia 2016 roku uległa wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznała wieloodłamowego złamania bliższego końca kości lewego podudzia. Następstwem tego wypadku są zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego, kwalifikujące się do całkowitej protezoplastyki lewego kolana. Obecna funkcja lewego kolana odpowiada za znaczną niewydolność statyczną i dynamiczną lewej kończyny dolnej, co kwalifikuje się do przyznania stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20% według punktu 158b rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku.

(dowód: protokół powypadkowy nr 002/2016r. – k. 2 – 3 akt organu rentowego, opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 15 – 15 verte, opinie uzupełniające biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 33 – 33 verte i k. 53)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została przez strony skutecznie zakwestionowana w toku postępowania. Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii głównej i opiniach uzupełniających biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Opinie te zostały sporządzone w sposób fachowy i jasny, ich wnioski są logicznie uzasadnione. Biegły wyjaśnił jak należy zakwalifikować uszczerbek na zdrowiu, którego doznała odwołująca się, odnosząc się również do kwalifikacji przyjętej wcześniej przez Komisję Lekarską ZUS, jak i do zarzutów podniesionych przez organ rentowy i odwołującą się. Wobec powyższego Sąd uznał, że wniosek o powołanie kolejnego biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii złożony przez ZUS podlega pominięciu, jako wniosek zmierzający do przedłużenia postępowania i nieprzydatny do wykazania danego faktu. Organ rentowy nie powołał się bowiem na jakiegokolwiek konkretne nieścisłości, czy błędy w opinii biegłego. Sąd pominął również dowód z przesłuchania odwołującej się oraz dwóch wnioskowanych przez nią świadków, również ten dowód nie jest bowiem przydatny do wykazania danego faktu. W niniejszej sprawie istotny jest stan zdrowia odwołującej się i wysokość jej uszczerbku na zdrowiu, który może być oceniony jedynie przez specjalistę z zakresu ortopedii i traumatologii, nie są więc przydatne dla ustalenia tego uszczerbku zeznania jakichkolwiek świadków, czy też samej odwołującej się.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie J. P. od decyzji ZUS przyznającej jej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. - Dz. U. z 2019 roku, poz. 1205; dalej jako: ustawa wypadkowa) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przesłanką przyznania jednorazowego odszkodowania jest stwierdzenie u ubezpieczonego długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu, a także uznanie zdarzenia, które doprowadziło do owego uszczerbku za wypadek przy pracy. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, czy też w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W niniejszej sprawie organ rentowy nie kwestionował, że zdarzenie z dnia 29 sierpnia 2016 roku wyczerpuje znamiona wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej. Przedmiotem sporu była jedynie wysokość uszczerbku na zdrowiu, jakiego w wyniku tego wypadku doznała odwołująca. Sąd w tym zakresie oparł się na wnioskach zawartych w opiniach biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, który jest specjalistą i dysponuje fachową wiedzą, a w swych opiniach wyczerpująco opisał zarówno sam uraz, jak i jego następstwa. Biegły ustalił stały uszczerbek na zdrowiu występujący u odwołującej się na poziomie 20%, na podstawie pkt 158b rozporządzenia

Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (t.j. - Dz. U. z 2013r., poz. 954, ze zm.), wyczerpująco uzasadniając taką kwalifikację.

Sądowe postępowanie odwoławcze ma charakter kontrolny, co oznacza, że jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem, w aspekcie formalnym i materialnym, decyzji organu rentowego z uwzględnieniem stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania rozstrzygnięcia zaskarżonego odwołaniem (zob. też wyrok SN z dnia 20 maja 2004 r., II UK 395/03, OSNPUSiSP 2005, nr 3, poz. 43 i wyrok SN z dnia 3 grudnia 1998 r., II UKN 341/98, OSNAPiUS 2000, nr 2, poz. 72). Zakres i przedmiot rozpoznania sądowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza przedmiot decyzji organu rentowego i żądanie zgłoszone w odwołaniu wniesionym do sądu (zob. tezę 4 wyroku SN z dnia 7 kwietnia 2011 r., I UK 357/10, LEX nr 863946; tezę 1 wyroku SN z dnia 1 września 2010 r., III UK 15/10, LEX nr 667499) gdyż sąd, rozpoznając odwołanie od decyzji organu rentowego, rozstrzyga o zasadności odwołania w granicach wyznaczonych zakresem samego odwołania oraz treścią zaskarżonej decyzji (zob. wyrok SN z dnia 9 września 2010 r., II UK 84/10, LEX nr 661518 i wyrok SN z dnia 23 kwietnia 2010 r., II UK 309/09, LEX nr 604210).

Analiza językowa art. 477¹⁴ § 1 i § 2 k.p.c. świadczy o tym, że sąd orzeka o odwołaniu, a nie o zgłoszonym żądaniu, oddała je, jeśli nie ma ono podstaw, albo uwzględnia, a wówczas zmienia zaskarżoną decyzję w całości lub części i orzeka o istocie sprawy. Z powyższych rozważań wynika, że w sprawie z odwołania np. od decyzji o jednorazowym odszkodowaniu Sąd bada zasadność ustaleń organu rentowego i wydając wyrok stwierdza jaki stan faktyczny powinien być stwierdzony daną decyzją. Dlatego Sąd nie jest związany tym w jakim procencie ustalenia uszczerbku na zdrowiu żąda strona, ponieważ Sąd jest obowiązany orzekać zgodnie ze stanem faktycznym tak aby decyzja, która jest zmieniana odpowiadała prawu i określone stanowi rzeczy.

Tak więc, Sąd uznał, że odwołująca się ma prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy z dnia 29 sierpnia 2016 roku w wysokości odpowiadającej 20% stałego uszczerbku na zdrowiu i w tym zakresie zmienił zaskarżoną decyzję. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że w toku postępowania odwołująca się wносиła o przyznanie jej odszkodowania za 25% stały uszczerbek na zdrowiu. Wobec ustalenia przez Sąd poziomu tego uszczerbku na 20% Sąd oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.